

jeg for mit Bedkommende heller ikke antager, at den anden af Rigsdagens Afdelinger vil slutte sig til. Derfor jeg, som sagt, havde nogen Grund til at antage, at Faktorerne i den lovgivende Magt havde blot tilnærmelsesvis det samme Standpunkt lige overfor Spørgsmaalet om, hvad der egentlig skal naas ved en Revision af Toldtarifsen, saa skulde jeg meget beredvillig følge den Opfordring, som det nævnte ærede Medlem rettede til mig om at søge en saadan Toldrevision forberedt paa bestemt Maade. Jeg vil ikke absolut sige, at det vilde være gjennem en Kommissions Nedsettelse, men jeg skulde søge Indførelsen af en ny Toldtarif forberedt og skulde med Glæde bringe den frem for Rigsdagen; men, som sagt, indtil nu har der ikke foreligget Noget for mig, der kunde give mig Haab om, at dette Arbejde ikke vilde være spildt ligesom det Arbejde, der har været anvendt tidligere paa Forsøg i den Retning. Samme ærede Medlem udtalte sig endvidere for eller henstillede i alt Fald, om det ikke vilde være ønskeligt, at man søgte gennem Handelstraktater at skaffe sig gunstigere Indsørfelsvilkår for danske Varer i andre Stater, end vi i dette Dilemma havde. Det ærede Medlem bemærkede selv, at der naturligvis saa maatte bringes Offre. Ja, det er ganske vist; der skal i denne Verden i Reglen gives Noget for Noget; men det turde vel hælde, at det „Noget“, som vi Smaa vilde komme til at bringe, vilde være uforholdsmæssigt Meget i Forhold til det, vi kunde opnaa. I ethvert Tilfælde er det givet, at man gennem en Handelstraktat eller Handelstraktater binder sine Hænder paa en saadan Maade, at man vanskeligt senere kan vedtage det, som er ønskeligt og endogsaa nødvendigt for Staten. Jeg skal blot i Anledning af Handelstraktater erindre de Medlemmer af Thinget, der særlig have beskæftiget sig med Toldspørgsmaal, om maaste den eneste Forpligtelse, vi havde ligeoverfor en fremmed Stat, en Bestemmelse, der gjælder om Indsørfel af Ervælst fra et bestemt Sted, og bede dem mindes, i hvor høj Grad denne Bestemmelse har været generende baade for den lovgivende Magt og ogsaa generende overhovedet med Hensyn til Vedtagelsen af nye Toldbestemmelser. Dette tror jeg ikke, at Noget af de ærede Medlemmer, der særlig have beskæftiget sig med Toldspørgsmaal, vil være i Tvivl om; det forekommer mig, at det vel har meget Tillokkende ved sig gennem særlige Traktater at skaffe sig særlige Fordele, men at binde sine Hænder traktatmæssig har virkelig en langt større Betænkthed for en lille Stat end for en stor. Jeg vilde derfor, hvis jeg var Udenrigsminister, ikke være meget tilbøjelig til at gaae denne Vej.

Ville: I de Bemærkninger, jeg skal tillade mig, skal jeg søge at holde mig til selve Lovforslaget og dets sandsynlige Ekjæbne, uden

at gaa ind paa forskellige Spørgsmaal, som kun staa i en fjernere Forbindelse med Forslaget, og som nu af den høitærede Minister ere blevne afviste paa en saadan Maade, at der neppe er Grund til at fortsætte Diskussionen om dem. Den ærede Minister erklærede, at der med Hensyn til den almindelige Revision af Toldtarifsen var en saadan Divergens tilstede mellem hans Opfattelse og Rigsdagens, eller maaste mellem hans og Landsthingets Opfattelse paa den ene Side og Folkethingets paa den anden, at der ikke vilde være stor Sandsynlighed for at faae en fylbigere Revision af Toldtarifsen ført igjennem. Jeg tror nu ikke, at Differentien, naar Alt kommer til Alt, vil være saa aldeles uoverstigelig, som den ærede Finantsminister syntes at forudsætte. (En Stemme: Jo!) Maaste, men jo mere den ærede Finantsminister maatte have Ret deri, desto nødvendiggere bliver det for os, der nære den Mening, at Skibsafgiften under alle Omstændigheder er saa hæmmende og trykkende, at den snarest muligt burde affattes — desto nødvendiggere bliver det for os at søge denne Sag sat igjennem i og for sig alene og uden nogen Forbindelse med øvrige Spørgsmaal. Der er under Forhandlingerne idag lige som engang tidligere i denne Samling blevet henvist til, at særegne Forhold i den nyeste Tid, Forandringerne i den tydske Toldtarif og hvad dermed staaer i Forbindelse, gjorde det særdeles ønskeligt at komme til en Ophævelse eller Nedsettelse af Skibsafgiften. Derimod har den ærede Finantsminister gjort forskellige Bemærkninger gjældende, hvis Vægt jeg ikke paa nogen Maade skal underkjennde. Jeg tror, at man i det Hele taget maa være den ærede Minister særdeles erkjendlig, fordi han med saa stor Udruelighed har søgt her at imødegaa de maaste noget overdrevne og fantastiske Forventninger, som man har næret om de store Fordele, der skulde kunne voxe op for Danmark ved Tillegnelsen af en Del af den Transithandel, som hidtil er gaaet gennem Lydsland. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte sig vel ikke ganske saaledes, som den ærede Minister gjengav hans Ord. Det omtalte ærede Medlem syntes egentlig ikke for sit Bedkommende at betragte disse Fordele som aldeles fantastiske, han syntes egentlig nærmere at rette en Slags Bebrejdelse mod den kjøbenhavnske Handelsstand for, at den i alt Fald med en høj Grad af Ligegyldighed og Tilbageholdenhed stod ligeoverfor disse formentlige Konjunkturer, istedetfor at kaste sig rask fremad og gjøre, hvad den formaaede for at benytte dem. Jeg tror altfaa ikke, at det er ganske bespøjet at opfatte Sagen saaledes, som den ærede Finantsminister gjorde; men jeg skal paa den anden Side villig erkjende, at der er mange Betragtninger, som kunne tale for, at vi ikke have saa store Fordele at vente, som En og Anden kan have bildt sig ind. Jeg